EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 16.7.2026
COM(2026) 373 final

ZPRÁVA KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU A RADĚ

o provádění nařízení Rady (ES) č. 1224/2009 o zavedení kontrolního režimu Unie k zajištění dodržování pravidel společné rybářské politiky podle požadavků článku 118 na období 2020–2024

ZPRÁVA KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU A RADĚ

o provádění nařízení Rady (ES) č. 1224/2009 o zavedení kontrolního režimu Unie k zajištění dodržování pravidel společné rybářské politiky podle požadavků článku 118 na období 2020–2024

1. Úvod a souvislosti

Nařízení Rady (ES) č. 1224/2009[1] (dále jen „nařízení o kontrolním režimu“) zavádí režim EU pro kontrolu rybolovu k zajištění dodržování pravidel společné rybářské politiky[2] (dále jen „SRP“). Společně s nařízením o nezákonném, neregulovaném a nehlášeném (NNN) rybolovu[3] a nařízením o udržitelném řízení vnějšího loďstva[4] stanoví nařízení o kontrolním režimu pravidla a opatření pro kontrolu, inspekci a prosazování na základě globálního a integrovaného přístupu. Nařízení o kontrolním režimu je základním pilířem SRP a poskytuje ucelený soubor nástrojů k zajištění jejího úplného a účinného provádění.

Správa a provádění režimu pro kontrolu rybolovu v EU zahrnují členské státy, Evropskou komisi, Evropskou agenturu pro kontrolu rybolovu (EFCA)[5] a komerční provozovatele. Nařízení o kontrolním režimu se vztahuje na celý řetězec rybolovných činností „od sítě na talíř“.

Tento dokument představuje splnění právního požadavku, aby Komise podávala Evropskému parlamentu a Radě zprávy o provádění nařízení o kontrolním režimu každých pět let (čl. 118 odst. 2 nařízení o kontrolním režimu).

V letech 2017 a 2021 přijala Komise zprávy o provádění a hodnocení nařízení o kontrolním režimu za pětiletá období 2010–2014 a 2015–2019[6]. Zprávy ukázaly, že nařízení o kontrolním režimu je pro dosažení cílů SRP a vymáhání ochranných a řídících opatření zásadní. Zásady a ustanovení nařízení o kontrolním režimu měly za cíl řešit problémy, které v minulosti vedly k nedostatečnému dodržování pravidel pro rybolov a k rozsáhlému překračování kvót. Audity a kontroly provedené Komisí však odhalily závažné nedostatky v provádění základních pravidel EU. Tyto nedostatky by mohly ohrozit dosažení dlouhodobých cílů SRP. Kromě toho, ačkoli nařízení o kontrolním režimu pomohlo zlepšit režim pro kontrolu rybolovu i dodržování pravidel společné rybářské politiky, nebylo pro daný účel zcela vhodné (viz oddíl 3.1). S cílem přispět k řešení zjištěných nedostatků Komise přijala návrh k revizi režimu EU pro kontrolu rybolovu[7]. Pozměňující nařízení bylo přijato v roce 2023[8] (dále jen „revidované nařízení o kontrolním režimu“). Mnohé ze změn zavedených revizí z roku 2023 se uplatňují až od ledna

---

1 Úř. věst. L 343, 22.12.2009, s. 1.
2 Úř. věst. L 354, 28.12.2013, s. 22.
3 Úř. věst. L 286, 29.10.2008, s. 1.
4 Úř. věst. L 347, 28.12.2017, s. 81.
5 https://www.efca.europa.eu.
6 COM(2017) 192 final, COM(2021) 316 final.
7 COM(2018) 368 final.
8 Nařízení (EU) 2023/2842.

2026, a proto nejsou v této zprávě zohledněny. Od vstupu revidovaného nařízení o kontrolním režimu v platnost se Komise zaměřila především na vypracování a přijetí nezbytných sekundárních právních předpisů. K tomu však dojde převážně až po skončení sledovaného období[9].

Přijetí revidovaného nařízení o kontrolním režimu představuje významný politický posun v daném období. Jedná se o zásadní krok směrem k účinnějšímu, modernějšímu a jednotnějšímu dohledu na podporu řízení rybolovu. Řeší dlouhodobé nedostatky ve sběru údajů o úlovcích a činnosti plavidel prostřednictvím rozsáhlejšího využívání systémů digitálního zaznamenávání a dálkového elektronického sledování (REM), čímž výrazně zvyšuje přesnost a transparentnost a zajišťuje rovné podmínky pro všechny. Prostřednictvím digitalizace si revidovaný rámec klade za cíl zlepšit plnění povinnosti vykládky a podpořit dodržování cílů v oblasti ochrany. Zavedl rovněž strukturovanější a digitální sledování plavidel o celkové délce nepřesahující 12 metrů a rekreačního rybolovu prostřednictvím digitálních systémů registrace úlovků a zlepšil systém sankcí i podmínky pro jeho uplatňování v jednotlivých členských státech i mezi nimi. Přispěl ke správnímu zjednodušení a snížení nákladů, zejména díky tomu, že postupy založené na tištěných dokladech byly nahrazeny digitálními řešeními, z čehož mají prospěch jak orgány, tak provozovatelé.

Tato třetí zpráva poskytuje přehled provádění zásadních ustanovení nařízení o kontrolním režimu na období 2020–2024. Předložené informace se opírají o: i) údaje oznámené členskými státy podle článku 118 nařízení o kontrolním režimu[10]; ii) informace z auditů, ověřování a inspekcí a iii) jednání, která proběhla v rámci skupiny odborníků pro kontrolu rybolovu a dodržování pravidel.

2. Provádění nařízení o kontrolním režimu ze strany členských států

Za zajištění provádění režimu pro kontrolu rybolovu odpovídají členské státy. V letech 2020–2024 členské státy pokračovaly ve zlepšování provádění nařízení o kontrolním režimu, byť v průběhu sledovaného období byly v několika členských státech zjištěny závažné nedostatky, zejména pokud jde o základní ustanovení týkající se vážení a registrace úlovků. Tyto body jsou podrobněji popsány níže.

[9] S výjimkou aktu o seznamu přístavů, na které se vztahuje odchylka v odhadu: prováděcí nařízení Komise (EU) 2024/1474 ze dne 24. května 2024, kterým se stanoví prováděcí pravidla k čl. 14 odst. 4 písm. a) nařízení Rady (ES) č. 1224/2009, pokud jde o odchylku od míry odchylky v odhadu úlovků v případě netříděných vykládek a překládek pocházejících z drobného pelagického rybolovu, průmyslového rybolovu a lovu tropických tuňáků pomocí košelkových nevodů.

[10] Rozsáhlý a podrobný přehled údajů oznámených členskými státy je k dispozici v souhrnné zprávě s údaji oznámenými členskými státy v souladu s článkem 118 nařízení o kontrolním režimu na internetových stránkách Úřadu pro publikace Evropské unie společně s původními předloženými zprávami.

2.1. *Podmínky přístupu do vod a ke zdrojům a kontroly řízení loďstva*

Aby byly rybolovné činnosti v souladu s pravidly SRP, je nutné, aby byly prováděny na základě licence k rybolovu a za určitých podmínek také na základě oprávnění k rybolovu. Během sledovaného období se celkový počet platných licencí k rybolovu vykázaných členskými státy snížil o 6 %, a to z 72 562 v roce 2020 na 68 085 v roce 2024. Ve stejném období členské státy vykázaly 1 669 dočasně pozastavených licencí k rybolovu a 6 368 trvale odňatých licencí k rybolovu. Počet oprávnění k rybolovu se rovněž snížil o 8 %, a to z 35 128 v roce 2020 na 32 474 v roce 2024, přičemž 99 oprávnění k rybolovu bylo dočasně pozastaveno a 1 664 oprávnění k rybolovu bylo trvale odňato.

Aby byla zajištěna účinná kontrola, musí členské státy provozovat systém satelitního sledování plavidel. Rybářská plavidla o celkové délce 12 a více metrů musí být vybavena zařízením umožňujícím příslušným orgánům je automaticky lokalizovat a identifikovat. Z analýzy nahlášených údajů vyplývá, že v roce 2020 činilo pokrytí systémem satelitního sledování plavidel u plavidel delších než 15 metrů 98 %, přičemž v roce 2024 mírně pokleslo na 96 %. Procentní podíl plavidel o celkové délce 12 až 15 metrů vybavených systémem satelitního sledování plavidel vzrostl z 36 % v roce 2020 na 48 % v roce 2024. Členské státy rovněž zaznamenaly nárůst procentního podílu plavidel o celkové délce přesahující 15 metrů vybavených systémem automatické identifikace (AIS), a to z 80 % v roce 2020 na 84 % v roce 2024.

Systém satelitního sledování plavidel je klíčovou součástí sledování a kontroly rybolovných činností a zahrnuje používání systémů satelitního sledování ke sledování polohy a pohybu rybářských plavidel. Revidované nařízení o kontrolním režimu rozšířilo používání systému satelitního sledování plavidel na kategorie loďstva, které dosud nebyly plně zahrnuty, a od roku 2028 zavádí zjednodušený systém pro plavidla o celkové délce nepřesahující 12 metrů. Vyřešení problému nedostatečného pokrytí této velmi rozsáhlé kategorie plavidel představuje významný úspěch. Revidované nařízení o kontrolním režimu rovněž upřesňuje, jakým způsobem by měly být údaje shromážděné systémem satelitního sledování plavidel a dalšími systémy sledování předávány orgánům a jak by je měly tyto orgány využívat pro účely kontroly a inspekce.

Klíčovým prvkem režimu EU pro kontrolu rybolovu je kontrola výkonu motorů. Výkon motoru a hrubá prostornost jsou dva ukazatele kapacity, které se v rámci režimu vstupu a výstupu regulují, přičemž SRP pro oba stanoví stropy. Řízení kapacity loďstva, včetně režimu vstupu a výstupu pro rejstřík rybářského loďstva EU, proto závisí na přesném a spolehlivém zaznamenávání těchto parametrů. Jelikož studie Komise z roku 2019[11] odhalila nedostatky v systémech regulace výkonu motorů v členských státech, zahájila Komise dialog s členskými státy, včetně patnácti dialogů před zahájením řízení o nesplnění povinnosti. Mnohé členské státy zintenzivnily své úsilí o splnění povinnosti vydávat osvědčení o výkonu motorů a ověřovat jej. V reakci na žádosti o další podporu byla v září 2022 zřízena technická pracovní skupina složená z odborníků z členských států a podporovaná externím odborníkem na výkon motorů, jejímž úkolem bylo navázat na závěry studie z roku 2019. Revidované nařízení o kontrolním režimu řeší zjištěné nedostatky. Povinnost nepřetržitého sledování výkonu motorů plavidel s vysokým rizikem nabývá účinnosti dne 10. ledna 2028[12]. Pracovní skupina vypracovala technické specifikace, které mají členským státům pomoci tento požadavek splnit.

---

[11] Studie o ověřování výkonu motoru členskými státy – závěrečná zpráva, Úřad pro publikace, 2019.

[12] Článek 39a nařízení (EU) 2023/2842.

Tyto pokyny mají členským státům pomoci s přípravou na jejich úspěšné a včasné provedení. Oba pokyny jsou veřejně dostupné na stránkách Úřadu pro publikace Komise[13] a členským státům usnadňují přípravu na nová pravidla, která vstoupí v platnost v roce 2028. Cílem nepřetržité spolupráce a sdílení informací je zajistit připravenost a dodržování předpisů.

S cílem lépe sledovat údaje o loďstvu a kapacitu loďstva na úrovni EU Komise vede rejstřík loďstva EU[14]. Tento rejstřík obsahuje databázi, která je částečně přístupná veřejnosti.

2.2. Nástroje pro hlášení úlovků, vážení a sledovatelnost

K usnadnění účinného sledování jsou rybářská plavidla EU o celkové délce nejméně 10 metrů povinna vést lodní deník rybolovu. U plavidel o celkové délce 12 metrů nebo více musí být lodní deník veden v elektronické podobě (elektronický lodní deník), ačkoli během sledovaného období může být určitým plavidlům o celkové délce 12 až 15 metrů na základě výjimky povoleno používání tištěného lodního deníku[15]. Z údajů vyplývá, že používání tištěných lodních deníků obecně klesá. Procentní podíl plavidel s celkovou délkou přesahující 12 metrů, která měla elektronický lodní deník, činil v roce 2020 94 % a v roce 2024 přes 95 %. Procentní podíl plavidel o celkové délce 10 až 12 metrů, která používala elektronické lodní deníky, rovněž vzrostl ze zhruba 49 % v roce 2020 na 66 % v roce 2024.

Sledování úlovků plavidel o celkové délce kratší než 10 metrů muselo být prováděno prostřednictvím plánů namátkových kontrol, tištěných lodních deníků nebo prodejních dokladů. Podíl plavidel, na něž se vztahuje každá z těchto metod sledování, byl během sledovaného období poměrně stabilní, přičemž v průběhu let došlo ke kolísání jen o několik procentních bodů. Nejčastěji používanou metodou sledování byly plány namátkových kontrol. Nad rámec těchto forem kontroly vzrostl počet případů používání elektronických lodních deníků z 537 v roce 2020 na 1 743 v roce 2024, což představuje nárůst o 225 %.

Revidované nařízení o kontrolním režimu tento trend podpoří tím, že postupně rozšíří používání elektronických lodních deníků na všechna plavidla bez ohledu na jejich velikost.

Základem řízení rybolovu je přesné vážení a registrace úlovků. Vážení a registrace úlovků jsou nezbytné pro účely kontroly, získávání vědeckých údajů, sledování čerpání kvót a prevenci přečerpání kvót. V průběhu sledovaného období provedla Komise v členských státech v několika mořských oblastech řadu kontrol vážení a registrace úlovků. V mnoha případech

---

[13] Evropská komise: Generální ředitelství pro námořní záležitosti a rybolov a Roos Diesel Analysis B.V., Technical guidance for the monitoring, certification and verification of engine power in EU fisheries control – *Developed by the technical working group on engine power, subgroup of the expert group on fisheries control* (Technické pokyny pro sledování a vydávání osvědčení o výkonu motorů a jeho ověřování v rámci kontroly rybolovu v EU – vypracovány technickou pracovní skupinou pro výkon motorů, podskupinou skupiny odborníků pro kontrolu rybolovu), Evropská komise, 2025

Evropská komise: Generální ředitelství pro námořní záležitosti a rybolov a Roos Diesel Analysis B.V., Evropská komise, 2025, Technical specifications and guidance for the implementation of devices for the continuous monitoring of catching vessels' engine power (Technické specifikace a pokyny pro zavádění zařízení pro nepřetržité sledování výkonu motorů plavidel provádějících odlov).

[14] Rejstřík rybářského loďstva EU.

[15] Do 10. ledna 2026 mohly členské státy osvobodit plavidla o celkové délce 12 až 15 metrů, která: a) provozují činnost výhradně v teritoriálních vodách členského státu vlajky nebo b) nestráví na moři nikdy více než 24 hodin od vyplutí do návratu do přístavu.

výsledky hodnocení Komise potvrdily značné nedostatky při vážení a registraci úlovků, zejména u roztříděných a neroztříděných úlovků v Baltském moři, Severním moři a západních vodách. Mnohé z těchto nedostatků představují dlouhodobé problémy, na které již poukázala předchozí hodnocení Komise. Situace se v jednotlivých členských státech liší, mezi zjištěné nedostatky však patří vážení na neschválených zařízeních, nevážení všech produktů rybolovu, nezbavení úlovků před vážením vody a ledu, nesprávné odpočty z výsledků vážení, nedostatek účinné kontroly a prosazování a nahodilá registrace úlovků po vážení. Tyto nedostatky oslabují plnění cílů SRP a v některých případech přispívají ke zhoršování biologického stavu populací. Komise s dotčenými členskými státy projednala následná opatření, mimo jiné vypracování akčních plánů k vyřešení zjištěných problémů.

K řešení této situace přispěje i revidované nařízení o kontrolním režimu. To vyžaduje, aby vážení prováděli oprávnění provozovatelé pomocí systémů schválených členskými státy. Výjimky z povinnosti vážit všechny úlovky při vykládce před přepravou prostřednictvím namátkových kontrol, kontrol a společných kontrolních programů zůstávají v platnosti, avšak Komise je sjednotí sekundárními právními předpisy.

I přes to, že bylo v oblasti sledovatelnosti dosaženo pokroku, přetrvávají obavy, neboť členské státy nadále zkoumají různá řešení, jimiž lze zajistit sledovatelnost produktů rybolovu. Při zavádění dlouhodobých požadavků na sledovatelnost produktů rybolovu bylo dosaženo různého stupně pokroku v souladu s právními rámci, jejichž cílem je zajistit transparentnost a odpovědnost ohledně původu produktů v rámci celého dodavatelského řetězce čerstvých i zmrazených produktů. Některé členské státy zavedly digitální systémy pro evidenci a sledování produktů rybolovu od místa odlovu až po maloobchod, čímž zlepšily sledovatelnost a dodržování předpisů.

Několik členských států uvedlo, že mají systémy sledovatelnosti začleněny do vnitrostátních informačních systémů pro rybolov, což umožňuje efektivní digitální sledování produktů rybolovu. Digitální platformy umožňují zadávání údajů v každé fázi dodavatelského řetězce – od hlášení úlovků rybáři až po zpracování a distribuci – s využitím jedinečných identifikátorů nebo QR kódů, čímž se zajišťuje vedení úplných záznamů, které jsou k dispozici pro účely ověřování.

Jiné členské státy ve stejné době zavedly technologická vylepšení, jako jsou mobilní aplikace a software speciálně navržený ke zlepšení sledovatelnosti. Tyto nástroje usnadňují sdílení informací mezi provozovateli rybolovu, inspektory a odběrateli a podporují důkladné sledování v průběhu inspekcí, což umožňuje vytvářet zprávy v reálném čase a zajistit tak integritu dodavatelského řetězce. Problémy přetrvávají, zejména pokud jde o dosažení plného souladu v rámci celého dodavatelského řetězce, přičemž je zapotřebí standardizace v maloobchodním i velkoobchodním odvětví. Některé členské státy vyčkávají s prosazováním dodržování předpisů do doby, než bude v celé EU zajištěna jednotnost, a poukazují na existenci rozdílů v zavádění technologií a prosazování opatření. Potíže se zajišťováním souladu svých činností napříč hranicemi mají také nadnárodní společnosti, což zdůrazňuje potřebu harmonizovaných předpisů.

K vyřešení těchto problémů přispěje revidované nařízení o kontrolním režimu. Postupně zavedlo digitalizaci stávajících požadavků na sledovatelnost a od roku 2029 tyto požadavky

rozšíří i na čerstvé a zmrazené produkty, přičemž podrobnější pravidla budou přijata formou sekundárních právních předpisů.

2.3. Zvláštní kontrolní a inspekční programy

Zvláštní kontrolní a inspekční programy, které Komise přijala pro šest mořských oblastí EU[16], byly na vnitrostátní úrovni prováděny Evropskou agenturou pro kontrolu rybolovu (EFCA) a členskými státy. Agentura EFCA zajistila operační koordinaci inspekčních činností na regionální úrovni prostřednictvím plánů společného nasazení. Celkový počet inspekcí provedených členskými státy a agenturou EFCA v rámci plánů společného nasazení v letech 2020 až 2024 přesáhl 230 000, přičemž v roce 2024 bylo provedeno více než 45 000 inspekcí. Procentní podíl domnělých[17] porušení předpisů ze strany provozovatelů u inspekcí na moři i na pevnině činil v průměru 8 %, přičemž průměry za jednotlivé roky a v mořských oblastech se pohybovaly od 2 % k více než 50 %[18]. Většina domnělých porušení předpisů ze strany provozovatelů zjištěných během inspekcí na moři a na pevnině v rámci plánu společného nasazení souvisela s nesprávným hlášením úlovků a nedodržováním pravidel pro technická opatření. V roce 2024 představovala domnělá porušení předpisů ze strany provozovatelů související s nesprávným hlášením více než 40 % celkového počtu domnělých porušení předpisů ve všech oblastech s výjimkou Středozemního moře. Porušení předpisů související s nesprávným hlášením představovalo téměř 80 % domnělých porušení předpisů ze strany provozovatelů v Baltském moři a v rámci plánů společného nasazení u západních vod severovýchodního Atlantiku vzrostlo na 50 %. V rámci středomořského plánu společného nasazení představovala domnělá porušení předpisů ze strany provozovatelů související s nedodržováním pravidel pro technická opatření a nesprávným hlášením 30 % všech domnělých porušení předpisů, přičemž zbývajících 70 % domnělých porušení předpisů se týkalo nedodržování jiných pravidel nebo sledovatelnosti[19].

V posledních letech měla kontrola rybolovu prospěch z využívání nových technologií, jako jsou technologie pozorování Země. Ve spolupráci s Evropskou agenturou pro námořní bezpečnost (EMSA) poskytuje agentura EFCA Komisi a orgánům členských států informace o námořní situaci (systém pro správu informací) a využívá družicový dálkový průzkum k detekci plavidel, identifikaci cílů a k plnění dalších specifických úkolů v oblasti sledování.

2.4. Kontrola povinnosti vykládky

Povinnost vykládky, která plně vstoupila v platnost v lednu 2019, je jednou z hlavních součástí SRP. Od jejího postupného zavádění, které začalo v lednu 2015, dosáhly členské státy při kontrole a prosazování jejího uplatňování malého pokroku. Komise provedla řadu auditů, aby

---

[16] Východní Atlantik a Středozemní moře; Černé moře; Baltské moře; Severní moře a divize ICES IIa; západní vody severovýchodního Atlantiku a Indického oceánu od roku 2024.

[17] Pojem „domnělé porušení předpisů“ se vztahuje na porušení předpisů zjištěná inspektorem a uvedená v inspekční zprávě před přijetím rozhodnutí příslušným orgánem nebo soudcem.

[18] Výroční zpráva agentury EFCA za rok 2019.pdf

[19] Jeden ze středomořských členských států provedl značný počet inspekcí na trhu, což alespoň částečně vysvětluje tento rozdíl mezi středomořským plánem společného nasazení a ostatními plány společného nasazení.

vyhodnotila opatření přijatá členskými státy s cílem zajistit kontrolu a prosazování povinnosti vykládky a zajistit přesnou dokumentaci všech úlovků. Zjištění těchto auditů (ve spojení s dalšími zprávami, k nimž patří zprávy o hodnocení vypracované agenturou EFCA ve spolupráci s regionálními skupinami odborníků pro kontrolu[20] a zprávy členských států) naznačují, že v několika mořských oblastech dochází k rozsáhlému, nezákonnému a nezdokumentovanému počtu výmětů. Proti pěti členským státům byla zahájena řízení o nesplnění povinnosti, protože nepřijaly nezbytná opatření k zajištění kontroly a prosazování povinnosti vykládky. Tato řízení o nesplnění povinnosti byla v roce 2024 ukončena s ohledem na ustanovení revidovaného nařízení o kontrolním režimu, která zavedla nová pravidla zaměřená na zvýšení účinnosti kontroly a prosazování povinnosti vykládky. Patří mezi ně zdokonalené a digitalizované systémy pro evidenci a hlášení úlovků, přísnější systém sankcí v případě nedodržování předpisů a povinná instalace funkčních systém dálkového elektronického sledování na plavidle do 10. ledna 2028, včetně systému uzavřeného televizního okruhu (CCTV). Mohou zahrnovat i další nástroje a/nebo vybavení určené pro plavidlo provádějící odlov o celkové délce 18 metrů nebo více, u nichž existuje vysoké riziko neplnění povinnosti vykládky.

Jako nákladově nejefektivnější prostředek pro členské státy k zajištění kontroly a prosazování rybolovných činností na moři se osvědčilo dálkové elektronické sledování zahrnující systém uzavřeného televizního okruhu a senzory. V roce 2024 aktualizovala agentura EFCA ve spolupráci s členskými státy technické pokyny a minimální specifikace pro dálkové elektronické sledování[21].

S ohledem na lhůtu stanovenou na rok 2028 Komise spolupracuje s agenturou EFCA na vypracování metodiky posuzování rizik, jejímž cílem je určit segmenty loďstva s vysokým rizikem z hlediska instalace dálkového elektronického sledování. Budou vypracována podrobná pravidla a technické specifikace pro instalaci a provoz dálkového elektronického sledování s přihlédnutím k technickým pokynům agentury EFCA.

2.5. Inspekce a prosazování

Počet osob oprávněných členskými státy provádět inspekce rybolovu zůstal stabilní, a to ve výši 13 449 v roce 2020 a 13 490 v roce 2024. Posoudit skutečné zvýšení počtu zaměstnanců, kteří se věnují kontrole rybolovu, je obtížné, protože pravomoci inspektorů se v jednotlivých členských státech liší[22].

Členské státy ohlásily v letech 2020 až 2024 celkem 367 227 inspekcí. Porovnáme-li poměr inspekcí napříč čtyřmi hlavními lokalitami, 50 % bylo provedeno v přístavu / při vykládce, 25 % na moři, 21 % na trhu a 4,5 % během přepravy.

---

20 Hodnocení plnění povinnosti – Evropská agentura pro kontrolu rybolovu.

21 Technical guidelines and specifications for the implementation of Remote Elecctronic Monitoring (REM) in EU fisheries (2019) - European Fisheries Control Agency.pdf (Technické pokyny a specifikace pro zavedení dálkového elektronického sledování (REM) v odvětví rybolovu v EU (2019) – Evropská agentura pro kontrolu rybolovu.pdf).

22 Za inspektory lze považovat řadu vnitrostátních agentů, od specializovaných inspektorů rybolovu po policii a agenty pracující jako celní úředníci.

Členské státy ohlásily v roce 2020 1 061 hlídkových plavidel[23] využívaných k inspekci rybolovu; v roce 2024 to bylo 1 015, přičemž za sledované období 2020–2024 činil celkový počet dnů strávených hlídkováním na moři více než 115 000 ve srovnání s téměř 100 000 dny strávenými hlídkováním na moři nahlášenými za období 2015–2019. Členské státy rovněž nahlásily celkem 72 pozorovacích letadel určených ke kontrole rybolovu a dohledu nad ním do roku 2024, přičemž v tomto pětiletém období činil počet hodin dohledu téměř 33 000. Rovněž došlo k nárůstu míry využívání nových technologií pro dohled. Do roku 2024 ohlásilo sedm členských států použití 56 dronů, což představuje nárůst oproti předchozímu sledovanému období, za které bylo do roku 2019 nahlášeno 39 zařízení v provozu.

V letech 2020–2024 nahlásily členské státy více než 551 500 domnělých porušení předpisů ze strany provozovatelů. V počtu závažných porušení předpisů byl zaznamenán obecný vzestupný trend, neboť jejich počet vzrostl z přibližně 1 445 v roce 2020 na 1 979 v roce 2024. V průměru se přibližně jedno z osmi domnělých porušení předpisů potvrdilo jako skutečné porušení předpisů.

Mezi nejčastější případy domnělého porušení předpisů ze strany provozovatelů patřila porušení týkající se lodního deníku rybolovu a prohlášení o vykládce (26 %), sledovatelnosti (25 %) a rybářských plavidel, která nejsou povinna používat lodní deník rybolovu ani splňovat požadavky na prohlášení o vykládce (8 %). Procentní podíl domnělých porušení předpisů v rámci jednotlivých hlav nařízení o kontrolním režimu činil: 53 % v případě hlavy IV: Kontrola rybolovu; 41 % v případě hlavy V: Kontrola uvádění na trh a 6 % v případě hlavy III: Obecné podmínky přístupu do vod a ke zdrojům.

V roce 2019 Komise zahájila studii o sankčních systémech[24] členských států. Cílem bylo poskytnout hloubkovou analýzu a posouzení fungování vnitrostátních sankčních systémů a sankcí uplatňovaných členskými státy za porušení předpisů v letech 2015 až 2019. Studie zjistila, že nezbytný právní rámec v členských státech byl většinou úplný a že mnoho členských států svůj právní rámec v porovnání s předchozími pěti lety zlepšilo. Nicméně studie rovněž zdůraznila, že v některých členských státech bylo odloženo provádění bodového systému nebo ještě nebylo funkční, a poukázala i na další nedostatky v provádění, jako je délka řízení o uložení sankcí a výše ukládaných sankcí. Z těchto zjištění vyplynulo, že ačkoli se situace v letech 2015–2019 ve srovnání s lety 2010–2014 zlepšila, mělo být vyvinuto větší úsilí o zajištění rovných podmínek a účinnosti, odrazujícího účinku a přiměřenosti sankcí uplatňovaných v jednotlivých členských státech. Na základě zjištění této studie a dalších relevantních údajů zahájila Komise s dotčenými členskými státy patnáct cílených dialogů před zahájením řízení o nesplnění povinnosti. Je třeba zohlednit podstatné změny, které přineslo revidované nařízení o kontrolním režimu, jež ode dne 10. ledna 2026 dále posiluje a harmonizuje systémy členských států pro prosazování a ukládání sankcí v případě přečinů v oblasti rybolovu. Tyto změny přispějí k odstranění zbývajících nedostatků v oblasti prosazování členskými státy, mimo jiné prostřednictvím harmonizace minimálních správních

[23] Jednoúčelová a víceúčelová hlídková plavidla.

[24] Studie o sankčních systémech členských států za porušení pravidel společné rybářské politiky.

sankcí, rozšíření seznamu závažných porušení předpisů a posílení stávajících pravidel týkajících se bodového systému pro velitele.

2.6 Údaje a informace

Členské státy pravidelně nahlašují Komisi údaje o úlovcích a intenzitě rybolovu. To umožňuje sledovat celkové přípustné odlovy a čerpání kvót. Klíčovým prvkem práce členských států a Komise na zlepšení sledování kvót je zajištění kvality údajů prostřednictvím vhodného potvrzování údajů a křížové kontroly. Pokud jde o povinnost zavést automatizovaný systém křížových kontrol a potvrzování údajů, zavedlo automatické ověřování a křížové kontroly v plném rozsahu osm z 22 členských států. Většina členských států dosud automatické ověřování a křížové kontroly údajů o rybolovu, jak to vyžaduje článek 109 nařízení o kontrolním režimu, plně nezavedla. Ačkoli většina z nich zavedla potřebné informační systémy, řadě z nich chybí systematické a písemně stanovené postupy pro identifikaci a řešení nesrovnalostí v údajích, jako jsou rozpory v dokladech o úlovcích a nevěrohodné údaje o úlovcích. Členské státy musí do dne 10. ledna 2027 přijmout nezbytná opatření k tomu, aby splnily jednotné podmínky pro potvrzování údajů a křížovou kontrolu údajů stanovené v článcích 49 až 52 prováděcího nařízení Komise (EU) 2025/2196. Tři členské státy v současné době provádějí vedle manuálního ověřování také částečně automatizované křížové kontroly, přičemž sedm členských států doposud systémy automatizovaných křížových kontrol nezavedlo.

Za účelem zlepšení účinnosti a účelnosti výměny údajů stanovila Komise v roce 2016 závazný harmonogram pro členské státy, aby zavedly normu UN/FLUX (z angl. fisheries language for universal exchange, což znamená jazyk rybolovu pro univerzální výměnu) pro řízení údajů o rybolovu. Regionální organizace pro řízení rybolovu a země po celém světě mohou pomocí normy UN/FLUX poprvé používat jednotnou univerzální normu k automatizaci sběru a šíření údajů o úlovcích. Norma je rovněž harmonizována s normami pro elektronickou výměnu údajů v jiných odvětvích, která využívají normy UN/CEFACT (Centrum OSN pro usnadňování obchodu a elektronické obchodování), například pro daně a sledovatelnost potravin. V průběhu sledovaného období Komise intenzivně spolupracovala s členskými státy s cílem zajistit, aby normu UN/FLUX zavedly. Transportní vrstva systému výměny FLUX (FLUX TL) je nyní v provozu v Komisi a ve všech z 23 dotčených členských států. Veškerá výměna údajů o rybolovu probíhá prostřednictvím centrální platformy pro výměnu údajů, kterou spravuje GŘ MARE. Tuto platformu lze rovněž využít k zasílání ověřených údajů a obsahu ve standardních formátech Komisi. Všechny členské státy si nyní s Komisí vyměňují s využitím normy UN/FLUX souhrnné údaje o úlovcích, údaje o poloze plavidel a údaje o loďstvu.

3. Opatření přijatá Komisí

V průběhu sledovaného období Komise nadále hrála klíčovou roli při podpoře provádění režimu Unie pro kontrolu rybolovu a dohledu nad ním. To zahrnovalo udržování systémů umožňujících výměnu údajů o rybolovu, provádění auditů a ověřování, poskytování pokynů členským státům a svolávání skupin odborníků za účelem objasnění technických aspektů pravidel kontroly. Tyto činnosti posílily provádění nařízení o kontrolním režimu a přispěly k soudržnějšímu a účinnějšímu režimu pro kontrolu v celé Unii.

3.1. Právní předpisy a rozvoj politik

Významnou událostí ve sledovaném období bylo dosažení politické dohody mezi Evropským parlamentem a Radou, která vedla k přijetí revidovaného nařízení o režimu pro kontrolu rybolovu, jež je v platnosti od ledna 2024. Tato revize řeší dlouhodobé problémy, které byly zjištěny v rámci hodnocení, auditů a konzultací se zúčastněnými stranami, a odráží přesvědčení, že pro udržitelný rybolov, spravedlivou hospodářskou soutěž a důvěru spotřebitelů je nezbytná účinná kontrola.

Revize rovněž zohledňuje nové vědecké a technologické poznatky. To zlepšuje schopnost Unie předcházet nezákonnému, nehlášenému a neregulovanému rybolovu (rybolovu NNN) v souladu s mezinárodními závazky. Základem revidovaného režimu, který sjednocuje definice v rámci SRP i potravinového práva a rozšiřuje pravidla pro kontroly na širší spektrum činností a plavidel, je spravedlivá hospodářská soutěž ve všech členských státech a rovné zacházení s provozovateli. Cílem revize je především zjednodušení a snížení administrativní zátěže, a to především prostřednictvím digitalizace a postupného zavádění v průběhu pěti let.

Nový rámec přináší komplexní modernizaci kontroly ze sítě až ke spotřebiteli. Digitální podávání zpráv se stává standardem pro všechna plavidla, přičemž elektronické lodní deníky, prohlášení o vykládce a prodejní doklady poskytují úplnější a aktuálnější informace. Údaje o poloze plavidel budou předávány v reálném čase a digitální sledovatelnost se bude vztahovat na celý dodavatelský řetězec, včetně dovážených produktů, takže u všech produktů rybolovu a akvakultury bude možné vysledovat jejich původ. Režim rozšiřuje sledování i na rekreační a drobný rybolov a vyžaduje lepší evidenci náhodných úlovků citlivých druhů. Zároveň posiluje pravidla týkající se oznamování lovných zařízení na konci životnosti a zajištění jejich návratu do přístavu, což má přispět k omezení odpadu v moři.

Kontrolu povinnosti vykládky lze u plavidel s celkovou délkou přesahující 18 metrů, která jsou hodnocena jako vysoce riziková, zlepšit pomocí dálkového elektronického sledování, včetně systému uzavřeného televizního okruhu. Byl aktualizován a zjednodušen rámec pro prosazování, který obsahuje jasnější definici závažných porušení předpisů, harmonizovanější a transparentnější bodový systém a vylepšené vnitrostátní rejstříky porušení předpisů, které podporují systematickou výměnu informací. Tyto změny dohromady vytvářejí jednotnější a předvídatelnější prostředí pro prosazování a posilují důvěru ve SRP.

Revize rovněž vychází ze závěrů hodnocení REFIT předchozího nařízení o kontrolním režimu, které poukázalo na potřebu jednodušších a efektivnějších pravidel. Tento důraz na zjednodušení se promítá do celého nového rámce. Komise zásady programu REFIT nadále uplatňovala při vypracovávání prováděcích předpisů, přičemž věnovala zvláštní pozornost zjednodušení, proporcionalitě a praktickému provádění. Mnoho technických ustanovení bude rovněž postupně sjednoceno a aktualizováno prostřednictvím souboru prováděcích aktů a aktů v přenesené pravomoci, což by mělo vést ke snížení počtu stávajících článků a příloh

prováděcího aktu z roku 2011[25] a poskytnout jasnější a praktičtější pokyny. V souladu s programem Komise pro zlepšování právní úpravy tato revize snižuje nadbytečnou administrativní zátěž, nahrazuje postupy založené na tištěných dokladech digitálními nástroji, zjednodušuje požadavky na podávání zpráv a sledovatelnost a vyjasňuje definice a postupy s cílem zajistit větší právní jistotu.

Po přijetí revidovaného nařízení o kontrolním režimu se pozornost nyní soustředí na jeho provádění. Komise připravuje ucelený soubor prováděcích aktů a aktů v přenesené pravomoci, které stanoví nezbytné technické specifikace pro postupné zavádění nových pravidel v letech 2024, 2026[26], 2027 a 2028. Tyto akty se mimo jiné vztahují na podrobné požadavky na elektronické podávání zpráv, digitální sledovatelnost, nástroje pro geolokaci menších plavidel, dálkové elektronické sledování a postupy vážení a odebírání vzorků. Komise zahájila rozsáhlé konzultace s členskými státy a zúčastněnými stranami, aby zajistila, že sekundární právní předpisy budou účinné, přiměřené a v souladu s kontrolou založenou na riziku.

Revidované právní předpisy zavádějí modernější, efektivnější a transparentnější rámec pro kontrolu, který podporuje udržitelný rybolov, spravedlivou hospodářskou soutěž a informovanost spotřebitelů. Komise se v nadcházejících letech zaměří na to, aby byl nový režim v celé Unii plně a důsledně prováděn, aby tak v praxi bylo skutečně dosaženo cílů SRP. Její úsilí bude směřovat k tomu, aby došlo ke zjednodušení a snížení administrativní zátěže. Při provádění hrají zásadní roli také členské státy, které musejí plně využít četných přechodných období, které revidovaný rámec poskytuje, aby se na toto provádění na své úrovni náležitě připravily.

3.2. Údaje a informace

V období let 2020 až 2024 Komise pokračovala v rozvoji a údržbě nezbytné infrastruktury informačních technologií, aby si členské státy mohly údaje o rybolovu vyměňovat ve formátu UN/FLUX. Software FLUX TL dosáhl takové úrovně technologické vyspělosti, že je schopen zvládnout objem výměny údajů, který se bude dále zvyšovat s tím, jak se povinnosti týkající se systému satelitního sledování plavidel a elektronického lodního deníku rozšíří na všechna plavidla v rámci revidovaného nařízení o kontrolním režimu.

Komise i nadále navrhuje prováděcí dokumenty v podobě prováděcích aktů a aktů v přenesené pravomoci, které obsahují podrobná pravidla pro výměnu údajů jak v rámci EU, tak s mezinárodními partnery. Tyto dokumenty jsou sjednány s členskými státy prostřednictvím skupiny odborníků pro elektronický systém hlášení a řízení údajů.

Komise vypracovala standardizované formáty pro výměnu údajů o oprávněních k rybolovu a inspekčních zprávách. Systém LICENCE pro výměnu oprávnění k rybolovu mezi členskými státy, třetími stranami a Komisí začal fungovat v prosinci 2020. Jeho rozvoj se i nadále vztahuje na všechna oprávnění k rybolovu pro vnější loďstva. V současné době probíhá komunikace

[25] Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 404/2011 ze dne 8. dubna 2011, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1224/2009 o zavedení kontrolního režimu Společenství k zajištění dodržování pravidel společné rybářské politiky.

[26] C(2025) 5784, C(2025) 7501, C(2025) 815, C(2025) 2888.

mezi členskými státy a Komisí u všech oprávnění výhradně elektronicky, s výjimkou oprávnění vydávaných v rámci komise ICCAT (Mezinárodní komise pro ochranu tuňáků v Atlantiku) a Generální komise pro rybolov ve Středozemním moři. Plně elektronická komunikace mezi Komisí a třetími stranami je zavedena v případě Norska, Organizace pro rybolov v severozápadním Atlantiku a komise NEAFC (Komise pro rybolov v severovýchodním Atlantiku).

Rekreační rybolov, který byl dříve v právních předpisech opomíjen, se nyní stal předmětem revidovaného nařízení o kontrolním režimu, čímž se odstranila významná mezera v oblasti hlášení úlovků a zajistilo se porozumění dopadu rekreačního rybolovu na některé populace ryb. Na žádost Evropského parlamentu zahájila Komise v listopadu 2019 pilotní projekt s cílem vypracovat a otestovat „režim kontroly rekreačních úlovků mořčáka obecného“[27]. Externí dodavatel vyvinul integrovaný nástroj IT, který rekreačním rybářům umožňuje rychle informovat vnitrostátní orgány o jejich denních úlovcích prostřednictvím registrace těchto úlovků. Pro získávání těchto údajů o úlovcích byla vytvořena internetová platforma (RecFishing.eu), která byla dále rozšiřována díky úspěchu pilotního projektu a tvoří základ pro komplexní řešení v oblasti hlášení údajů stanovené v revidovaném nařízení o kontrolním režimu.[28] Výsledky byly představeny na webináři „Monitorování a kontrola rekreačního rybolovu“ v prosinci 2020[29].

3.3. Činnosti Komise v oblasti ověřování a sledování

Členské státy musejí zajistit, aby měly zavedeny účinné režimy pro kontrolu rybolovu. Komise je odpovědná za dohled nad uplatňováním nařízení o kontrolním režimu a pravidel SRP ze strany členských států. Za účelem ověření účinnosti kontrolních systémů a dodržování pravidel SRP členskými státy provádí Komise audity, ověřování, nezávislé inspekce.

V průběhu sledovaného období měla významný dopad na schopnost Komise provádět audity a ověřování pandemie COVID-19. Navzdory těmto výzvám bylo provedeno přibližně 50 auditů a ověřování, včetně následných opatření v rámci probíhajících akčních plánů (viz níže). V tomto období se pozornost soustředila především na vážení vykládek a hlášení úlovků v osmi členských státech Baltského moře, jakož i ve Francii, Španělsku, Irsku a Nizozemsku. V několika z těchto členských států odhalily audity a ověřování závažné nedostatky, které by mohly vést k významnému nesprávnému hlášení údajů o úlovcích, a tím přispět k nadměrnému rybolovu. Prioritou bylo spolupracovat s těmito členskými státy na zavedení nápravných opatření k odstranění těchto nedostatků. Byla rovněž provedena řada auditů s cílem posoudit provádění víceletého plánu pro západní Středomoří v Itálii, Španělsku a Francii, jakož i plnění povinnosti vykládky ve Španělsku, Francii, Belgii, Irsku a Nizozemsku.

---

27 Režim kontroly rekreačních úlovků mořčáka obecného

28 Toto komplexní řešení v oblasti hlášení údajů, o jehož zavedení požádalo třináct členských států, bylo spuštěno dne 9. ledna 2026

29 https://ec.europa.eu/oceans-and-fisheries/news/webinar-recreational-fisheries-monitoring-and-control-2020-12-04_en.

V mnoha případech se členské státy úspěšně zabývaly zjištěními z auditů a ověřování v rámci neformálních dvoustranných výměn.

V letech 2020 až 2024 zahájila Komise s 21 členskými státy celkem 37 dialogů před zahájením řízení o nesplnění povinnosti o kontrole rybolovu, přičemž všechny tyto dialogy již byly uzavřeny. Čtyři dialogy před zahájením řízení o nesplnění povinnosti, které byly zahájeny v roce 2019, na konci sledovaného období stále probíhaly.

Pokud Komise v kontrolních systémech členských států objeví nedostatky, jejichž řešení od členských států vyžaduje více úsilí a času, může vypracovat s těmito členskými státy akční plány. V letech 2020 až 2024 Komise přijala tři nové akční plány, čímž se celkový počet probíhajících akčních plánů zvýšil na patnáct. Jejich hlavním cílem je odstranit nedostatky zjištěné v systému registrace úlovků, zlepšit systémy ukládání sankcí, zefektivnit proces řízení rizik a posílit systémy ověřování údajů a sledovatelnosti.

V letech 2020–2024 Komise zahájila proti členským státům deset řízení o nesplnění povinnosti týkajících se kontroly rybolovu. Tato řízení se týkala: i) kontroly rybích farem v oblasti lovu tuňáka obecného[30]; ii) plnění povinností týkajících se kontroly a prosazování povinnosti vykládky[31]; iii) dodržování právních předpisů EU týkajících se vnějšího loďstva[32]; iv) dodržování právních předpisů EU týkajících se vážení a registrace úlovků[33]; a v) dodržování právních předpisů EU týkajících se vážení, registrace úlovků, přepravy a sledovatelnosti[34]. Devět z těchto řízení bylo uzavřeno, zatímco jedno na konci sledovaného období stále probíhalo[35]. Jedno řízení o nesplnění povinnosti, které bylo zahájeno v roce 2014 ohledně dodržování některých ustanovení týkajících se vážení a hlášení úlovků, bylo uzavřeno[36]. Bylo rovněž uzavřeno řízení o nesplnění povinnosti týkající se bodového systému za závažná porušení předpisů[37].

4. Kontrola rybolovu a provádění SRP a ENRF/ENRAF

Jedním z hlavních pilířů provádění SRP je nařízení o kontrolním režimu, a to zejména proto, že stanoví pravidla pro hlášení úlovků. Tato pravidla jsou nezbytná pro ověřování, že každoročně přijímaná omezení odlovu jsou dodržována. V roce 2024 zavedla Komise nový informační systém pro souhrnné hlášení úlovků a intenzity rybolovu, čímž posílila své kapacity v oblasti sledování omezení odlovu a hlášení v rámci mezinárodních dohod. V daném období se zlepšila včasnost a úplnost hlášení ze strany členských států, přesto však v této oblasti přetrvávají určité nedostatky. Nedostatek včasných a přesných hlášení ztěžuje sledování čerpání kvót a provádění převodů a odpočtů.

30 Chorvatsko a Malta.

31 Nizozemsko, Irsko, Belgie, Francie, Španělsko.

32 Francie.

33 Nizozemsko.

34 Belgie.

35 Nizozemsko.

36 Dánsko.

37 Irsko.

Pro podporu úsilí řady členských států v oblasti kontroly rybolovu bylo klíčové využívání Evropského námořního a rybářského fondu (ENRF) a Evropského námořního, rybářského a akvakulturního fondu (ENRAF), čímž se oba tyto fondy staly základními pilíři rámce EU pro kontrolu rybolovu. V rámci fondu ENRF vykázaly členské státy v období 2014–2023 výdaje ve výši 418 milionů EUR na kontrolní a donucovací opatření, které jsou k financování z tohoto fondu způsobilé[38]. Tři hlavní investice z mnoha druhů investic jsou tyto: i) nákup, instalace a technologický vývoj (95 milionů EUR); ii) nákup dalších kontrolních prostředků (87 milionů EUR); a iii) provozní náklady (82 milionů EUR). Tyto tři typy investic dohromady tvořily přibližně 63 % celkových výdajů způsobilých k financování z fondu ENRF v oblasti kontroly a prosazování.

V rámci fondu ENRAF členské státy vyčlenily 479 milionů EUR na programy pro typ intervence „Kontrola a prosazování“ v rámci specifického cíle 1.4 (podpora účinné kontroly rybolovu a vynucování, včetně boje proti nezákonnému, nehlášenému a neregulovanému rybolovu, jakož i spolehlivých údajů pro rozhodování založené na znalostech). Ke konci roku 2024 členské státy v rámci typu intervence „Kontrola a prosazování“ vykázaly podporu z fondu ENRAF (přidělené prostředky příjemcům) ve výši 118 milionů EUR a výdaje způsobilé k financování z fondu ENRAF ve výši 26 milionů EUR. Z podpory z fondu ENRAF ve výši 118 milionů EUR bylo 99,2 milionu EUR, tedy 84 %, vykázáno v rámci typu operace „Kontrola a prosazování (veřejný sektor)“. Dalšími typy operací byly spolupráce (8,7 milionu EUR), inspekce (3,9 milionu EUR), IT – software (3,1 milionu EUR), kontrola a prosazování (soukromý sektor), akce, správa, vývoj a údržba IT, sdílení znalostí a koordinace pozorování.

5. Koordinace s členskými státy, agenturou EFCA a partnery mimo EU na mezinárodních fórech

Účinné a účelné uplatňování režimu pro kontrolu rybolovu vyžaduje stálou interakci a spolupráci mezi členskými státy, Komisí a agenturou EFCA. Rovněž vyžaduje mezinárodní spolupráci se třetími zeměmi a regionálními organizacemi pro řízení rybolovu.

Komise pravidelně projednává provádění nařízení o kontrolním režimu s členskými státy a agenturou EFCA v rámci skupiny odborníků pro kontrolu rybolovu. Otázky spojené s prosazováním předpisů jsou projednávány ve skupině odborníků pro dodržování předpisů a vývoj a zavádění informačních technologií jsou projednávány ve skupině odborníků pro elektronický systém hlášení a řízení údajů.

Na úrovni EU Komise a agentura EFCA úzce spolupracují, aby zajistily účinné provádění režimu pro kontrolu rybolovu, výměnu informací a údajů a účast na různých zasedáních týkajících se kontroly rybolovu. Komise se zejména zapojila do: i) činností organizovaných regionálními skupinami odborníků pro kontrolu rybolovu a případně poradními radami; ii) činností organizovaných agenturou EFCA za účelem provádění plánů společného nasazení; a iii) pracovní skupiny agentury EFCA pro elektronické inspekční zprávy a zprávy o dohledu.

[38] Financování z fondu ENRF se vztahovalo na období 2014–2020, přičemž některé výdaje toto období přesahovaly. Financování z fondu ENRAF bylo zahájeno v roce 2021. Výdaje na období 2020–2024 není možné vyčlenit.

Jako světový lídr v oblasti správy oceánů a boje v první linii proti rybolovu NNN EU aktivně podporuje lepší správu oceánů, včetně kontrolních opatření. V souladu s agendou pro mezinárodní správu oceánů[39] Komise úzce spolupracovala s partnery z celého světa, jako jsou regionální organizace pro řízení rybolovu[40] a mezinárodní organizace[41]. Spolupracovala také na dvoustranné i na mnohostranné úrovni s pobřežními zeměmi mimo EU ve svém sousedství, např. se Spojeným královstvím, se zeměmi, které s EU uzavřely dohody o rybolovu[42] a se zeměmi mimo EU, které se účastní dialogů o rybolovu NNN[43], s cílem: i) zajistit rovné podmínky v oblasti kontroly rybolovu; ii) zajistit dodržování předpisů v oblasti rybolovu; iii) uplatňovat nejnovější normy pro kontrolu rybolovu a výměnu údajů[44]; a iv) zajistit řádná následná opatření v případech nedodržování předpisů.

6. Závěr

Provádění a hodnocení nařízení o kontrolním režimu zdůraznilo zásadní úlohu, kterou kontrola rybolovu hraje při dosahování cílů SRP. V uplynulém sledovaném období byl učiněn pokrok v modernizaci režimu pro kontrolu rybolovu díky rozsáhlé revizi jeho základního nařízení, což zlepší dodržování předpisů a zajistí větší podporu pro udržitelný rybolov. K tomu, aby členské státy mohly provádět nařízení o kontrolním režimu účinněji, přispívalo úsilí Komise v oblasti rozvoje infrastruktury IT, provádění auditů a poskytování odborného poradenství. Tyto iniciativy vedly ke zlepšení výměny údajů a prosazování opatření pro zachování zdrojů a zjednodušily proces převodu kvót, což přispělo k větší transparentnosti a efektivitě.

Častější využívání nových technologií pro dohled, jako jsou drony a sofistikované elektronické systémy pro hlášení, zvýšilo účinnost inspekcí a sledování rybolovu, čímž přispělo k lepšímu dodržování předpisů a udržitelnějším postupům v rybolovu. Členské státy rovněž vyčlenily prostředky na posílení kapacit v oblasti hlášení a inspekcí, přičemž došlo k výraznému nárůstu počtu dnů strávených hlídkováním na moři – a to i přes pandemii COVID-19, která v daném sledovaném období panovala – a k operativnímu nasazení pozorovacích letadel.

Přetrvává však řada nedostatků a výzev, které si vyžadují nepřetržitou pozornost členských států. Mezi přetrvávající problémy patří nedostatky při vážení a registraci úlovků, potíže s kontrolou a prosazováním povinnosti vykládky bez využití dálkového elektronického sledování a opírání se o nespolehlivé systémy založené na tištěných dokladech. Je rovněž třeba řešit nedostatky týkající se systémů potvrzování údajů a sledovatelnosti a sankcí ukládaných za porušení předpisů, a zajistit tak rovné podmínky pro všechny provozovatele a zlepšit ustanovení týkající se prosazování.

---

39 Opatření 7 agendy vyzývá k boji s nelegálním rybolovem a posilování celosvětového udržitelného řízení oceánských potravinových zdrojů. https://ec.europa.eu/oceans-and-fisheries/ocean/international-ocean-governance_cs.

40 Regionální organizace pro řízení rybolovu.

41 Mezinárodní dohody.

42 Dohody o partnerství v oblasti udržitelného rybolovu.

43 Nezákonný rybolov.

44 Díky úsilí EU přijala komise NEAFC v listopadu 2018 normu FLUX pro výměnu údajů. Komise rovněž zahájila jednání o zavedení normy UN/FLUX na různých dvoustranných fórech, včetně jednání s Norskem a Faerskými ostrovy.

Aby bylo možné tyto výzvy řešit, musí členské státy spolupracovat na zavádění nápravných opatření, která zlepší režimy pro kontrolu rybolovu. Rámec pro toto zlepšení představují akční plány Komise spolu s průběžnými audity a ověřováními. Pro dlouhodobou udržitelnost rybolovu je zásadní zajistit soulad s právními předpisy EU v oblasti vážení, registrace úlovků, přepravy a sledovatelnosti.

Do budoucna bude provádění revidovaných právních předpisů v oblasti kontroly rybolovu klíčové pro to, aby EU dokázala tyto výzvy řešit, a to mimo jiné díky intenzivnějšímu využívání digitálních nástrojů, které zjednoduší činnost členských států a provozovatelů a sníží s tím spojenou administrativní zátěž. Zásadní význam má posílení ustanovení týkajících se prosazování, zajištění kvality a sdílení údajů o rybolovu a dosažení synergií s jinými politikami. Příslušné orgány budou moci odhalovat nezákonné výměny a řešit případy porušování předpisů rovněž díky budoucí instalaci dálkového elektronického sledování. Prostřednictvím těchto opatření si EU klade za cíl nadále hrát vedoucí úlohu v oblasti globální správy oceánů a zároveň podporovat ekologickou transformaci nezbytnou pro budoucnost udržitelného rybolovu.

Revidované nařízení o kontrolním režimu zahájilo novou etapu v oblasti kontroly rybolovu na úrovni EU. Zajišťuje, aby všichni rybáři ve všech mořských oblastech dodržovali stejná pravidla. Chrání poctivé provozovatele a posiluje spolupráci a důvěru mezi členskými státy. Hojně využívá technologie, čímž snižuje administrativní zátěž pro členské státy a provozovatele. Pro jeho provádění budou klíčové nadcházející roky, a to jak z hlediska sekundárních právních předpisů, které má přijmout Komise, tak z hlediska provádění členskými státy a prosazování ve všech mořských oblastech a oblastech rybolovu. V tomto ohledu bude nezbytný trvalý politický závazek a technická angažovanost členských států. Toto úsilí bude mít zásadní význam pro úspěšnost revize nařízení o kontrolním režimu a pro zajištění toho, aby bylo dosaženo ambiciózních cílů stanovených spolunormotvůrci, zejména pokud jde o posílení kontroly rybolovu a zjednodušení prostřednictvím využívání digitálních nástrojů. Komise je odhodlána i nadále transparentně a ve spolupráci s členskými státy pracovat na provádění nařízení o kontrolním režimu.